muutus päris kabuks. Nende abielu algul ep olnud isand Tang pooltki nii hää, kui nüüd. Ta oli katsunud wastu haukuda, kui noorik suurt suud tahtis pruukida. Aga küll see mehe suud kinni oskas sulguda. Seda tiisakamaks Truuta paisus, seda kiduramaks ja tasasemaks läks maja-null, seda enam kautas ta julgust, alalise koduõjas wasta panna; temast sai lõppeks nullim kui null.

Niisuguse seltsi oli hr. Rahuleid sattunud, otse Tang'ide wahele. Aga mis nende tülinad temasse puutusiwad? Ta sõi ja jõi, magas ja wiitis aega ning wõttis korraga jälle uue asja käsile. Ta meelest oli, nagu kulutaks ta liig palju. Wõttis siis hääks nõuuks, kokkuhoidlikum olla. Kohe täna tegi ta sellega hakatust. Ta wahtis enese müütsi — see oli nagu wana ja kulunud. Tarwis uut osta, mõtles ta. Aga ei, seda raha hoian ma alal — teeb ligi kahe rubla. Neid pani ta suure rõõmuga selleks walitud taskusse. Lõunaks wõttis ta ühe roa wähem, teeb 20 kop. See oli tal nagu leitud. Tänini oli ta õppinud, pääle sööma pudel õlut jooma; täna ta leppis klaasi weega, 12 kopikud oliwad nii korjandusesse wõidetud. Iga kesknädalal — ja täna oli ju kesknädal — oli temal harjunud kombeks kusagile linna ligidale roheliisesse käima minna, midagit meelemaitset wõtta ja siis



tagasi sõita. Täna ta jättis seda tegemata ja oli nii jälle mõne kümmekonna kopikuid omale hoidnud. Õhtul, kui ta koju tuli ja teewee ära joonud, tahtis ta näha saada, kui palju ta õieti kokku hoidnud?

Õige naeratawas ärgutuses luges ta enese sell päewal korjatud kopikud üle — 2 rubla ja 98 kop. oli ta oma kasuks wälja andmata jätnud. Kuid kahju, et mitte 3 rubla täis ei olnud. Ümarguse summaga on ju hõlpsam arwata. Aga need pundiwad 2 kop.! Kust neid weel wõtta? Arwas teine juba hääks, neid salaja omast kukrust juure lisada. Aga see oleks ju hal'p enese pettus! Mis nüüd hääks nõuuks? Kell käis juba 11-ne pääle — kuhu sa enam lähed, 2 kop. õnneks saama? — Korraga langes tal pilk wana timpsaia pääle, mis juba hommikust saadik laual oli. Jah, nüüd oli mehel aru käes — nii ta tahtis teha. Ta tahtis teisel hommikul ilma wärske saiata läbi aidata, tahtis selle wana timpsaiaga leppida. Rõõmuga kargas ta ülesse ja tahtis juba ust awada, Wiinle, majaemanda priskepalgelise toatüdrukule teatada, et see hommikul saia ostmata jätaks, sääl tuli talle weel õnneks meele, et ta juba öökunbes ja unemütsis olla. Häbelik wanapois kustutas seepärast tule ära ja nüüd awas ukse. Tüdruku tuba oli

Eesti-maa rahwa Kalender 1892, lk. 28